

Jag kände frid

"Hjälp mig att inte känna mig så ensam."

Juliann Doman
(Baserad på en sann berättelse)

Molly försökte låta bli att gråta när hon sa hej då till sin syster Macy. "Jag älskar dig!" sa Molly. Hon gav Macy en stor kram.

"Vi ses om några månader", sa Macy. Macy skulle flytta hemifrån för att gå på college. En av Mollys bröder gick redan på college. Hennes andra bror var på mission. Molly skulle sakna dem alla så mycket!

Mamma kramade Mollys hand. De såg Macy köra iväg. "Vi kommer att sakna henne", sa mamma. Hon hade tårar i ögonen.

Molly gick tillbaka in i huset. Hon gick till Macys tomma sovrum och stängde dörren. Sedan satte hon sig på Macys säng och började gråta.

Någon knackade på dörren. Mamma och pappa kom in. De kramade om Molly. De satt alla tillsammans på Macys säng tills Mollys tårar hade torkat.

"Jag vet att du är ledsen för att Macy är borta", sa pappa. "Vad sägs om att ha en

familjebön? Vi kan be vår himmelske Fader att hjälpa oss så att det känns bättre. Vill du be, Molly?"
"Okej." Molly böjde huvudet.
"Himmelske Fader, vi tackar dig för alla i vår familj – för Will, Parker, Macy, mig och mamma och pappa. Vi tackar dig för att vi kan vara en familj för evigt. Hjälp oss att känna oss tröstade. Och hjälp mig att inte känna mig så ensam."

Molly saknade att prata med Macy vid läggdags. Men hon visste att hennes himmelske Fader hörde hennes böner. Hon visste att han skulle hjälpa henne att känna sig tröstad.

Nästa morgon var det så tyst i Mollys hus! Hon saknade att skratta med Macy när de gjorde sig klara för skolan. Hon saknade att äta frukost tillsammans och prata. Ibland berättade Macy om vad hon lärde sig på seminariet. Molly kände sig alltid lugn när de pratade om evangeliet.

Just det! Molly fick en idé.
Molly gjorde sig klar för

skolan. Sedan gick hon till mamma.

"Hej, sötnos." Mamma kramade henne. "Är du klar för skolan?"

"Kan vi läsa ett konferenstal tillsammans innan jag går?" frågade Molly. "Jag tror att det hjälper mig att känna mig tröstad."

Mamma log. "Det är en jättebra idé!"

De turades om att läsa ett generalkonferenstal om tröst. Molly tyckte om att vara med mamma. Det kändes bra att läsa talet med henne.

När de var klara log Molly. "Vi gör det här igen en annan gång!"

Hon saknade fortfarande Macy, Will och Parker. Men hon kände sig lite mindre ensam. Hennes bön hade besvarats! Hon kunde vara med sin mamma och pappa. Och profeternas ord kunde hjälpa henne att känna frid. ●

ILLUSTRATIONER: LIZ BRIZZI